

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0220 van 24 oktober 2012
in de zaak 1112/0724/SA/3/0649

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

beiden wonende te [REDACTED]

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de nv [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]
3. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Thomas RYCKALTS
kantoor houdende te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 8 juni 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 26 april 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoegaarden van 28 november 2011, waarbij aan de eerste tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het verbouwen van een schuur tot verblijfsaccomodatatie voor landschapstoerisme en het bouwen van paardenstallen, onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 3 oktober 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer ■■■ die in persoon verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Thomas RYCKALTS die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv ■■■, de heer ■■■ en mevrouw ■■■ verzoeken met een aangetekende brief van 19 juli 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 22 augustus 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partijen tot tussenkomst beschouwd kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 11 september 2006 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoegaarden een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een woning, het slopen van een garage en het verbouwen van een bijgebouw. Op 28 januari 2008 wordt evenwel een proces-verbaal opgemaakt omdat de woning in strijd met de stedenbouwkundige vergunning van 11 september 2006 werd afgebroken en er een nieuwe woning werd opgericht.

Op 8 mei 2008 weigert de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een schuur tot hoevekamers, het bouwen van een stalling en de aanleg van een toegangsweg.

Op 28 februari 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoegaarden een stedenbouwkundige vergunning voor het uitbreiden van een bestaande zonevreemde woning.

Op 18 juli 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoegaarden een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verbouwen van schuur tot verblijfsaccommodatie voor landschapstoerisme, bouwen van paardenstallen”*.

De aanvraag betreft het verbouwen van een bestaande schuur tot verblijfsaccommodatie voor toerisme. Bijkomend zal er een nieuwe paardenstal voor 10 paarden aan de linkerkant van de schuur gebouwd worden. De stal zal 23 meter op 13 meter meten en wordt op 31 meter uit de as van de verharde weg ingeplant.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Tienen-Landen’, gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 augustus 2011 tot en met 17 september 2011, wordt één bezwaarschrift ingediend door de huidige verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 26 augustus 2011 een ongunstig advies uit waarbij het volgende wordt overwogen:

“ ...

- *De schuur gelegen tussen nieuwbouw, woning en garage/berging, zal verbouwd worden tot verblijfsaccommodatie toerisme. Het buitengedeelte van de muren wordt verwijderd, een geïsoleerde spouw en nieuw buitenblad gevel wordt opgericht. Het ganse concept gelijkvloers en 1ste verdieping (zolderverdieping is niet in de plannen weergegeven) is niet conform de huidige normen plattelandstoerisme. De voorgestelde werken zullen (zie bijgevoegde plannen) resulteren in nieuwbouw met vermoedelijk een andere bestemming dan voorgesteld.*
- *Een nieuwbouwpaardenstalling (opp.247m²) wordt opgericht op ongeveer 15m verwijderd van de bestaande gebouwenconfiguratie. Deze wordt deels uitgevoerd in gevelsteen en deel silexpanelen. De aanvragers bezitten 10 paarden (zie bijgevoegde formulieren), doch deze staan momenteel gestald bij diverse sanitair verantwoordelijken. Wanneer de eigenaar van de paarden zich definitief vestigt op de betrokken site kan de bouw van een stalling overwogen worden in functie van het aantal thuis te stallen paarden.*
- *Ter plaatse blijkt dat er nivelleringswerken werden uitgevoerd en keermuren geplaatst dewelke o.i. geen deel uit maakten van voorgaande vergunningsaanvragen.*
- *Het opgevangen regenwater zal via een regenwaterput gebufferd worden in een bezinkingsbekken met vijverfauna en flora. Dit zal voorzien worden via geotextiel. Het ganse terrein wordt afgebakend met palen en draad. Een zeer ruim gedeelte rond de diverse gebouwen wordt verhard. Links op perceel [REDACTED] langs de [REDACTED] wordt een verharding in grasdallen en poort voorzien. Op de plannen is geen oprit ingetekend (zie ook voorgaande adviezen). Deze verharding is o.i. overbodig, de toegang tot de site situeert zich langs de [REDACTED]. Deze gebundelde kleine werken beogen de aanleg*

van een park, verhogen de residentiële druk en zijn strijdig met de basisbestemming van dit open herbevestigd agrarisch gebied.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoegaarden verleent op 28 november 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Stedenbouwkundige basisgegevens uit plannen van aanleg

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan Tienen-Landen, vastgesteld bij K.B. dd. 24/03/1978, gelegen in agrarisch gebied.

...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is hiermee in overeenstemming.

...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

De bestaande toestand

De aanvraag is gelegen in de deelgemeente [REDACTED], langsheen de [REDACTED] (gemeenteweg). De aanvraag omvat een perceel met gebouwcomplex in vierkantverband én de aangrenzende weilanden.

Het project

De aanvraag is tweedelig. Enerzijds betreft het de grondige verbouwing van een schuur tot een gebouw voor verblijfsaccommodatie. Anderzijds betreft het de bouw van paardenstallen met een grondoppervlakte van ca. 205 m².

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4. van de codex gericht op een duurzame ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen – houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de VCRO:

- *Functionele inpasbaarheid*
De functionele inpasbaarheid van een paardenstal en verblijfsaccommodatie voor plattelandstoerisme is toelaatbaar wanneer de vigerende normering en regelgeving worden gevolgd.
- *Mobiliteitsimpact*
Niet van toepassing.
- *Schaal*
De schaal van de stallen is conform de omzendbrief RO 2002/01 van 25/01/2002 met richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven.
- *Ruimtegebruik en bouwdichtheid*
Niet van toepassing

- *Visueel-vormelijke elementen*
De ingrepen in de uiterlijke verschijning van de gebouwen hebben hoofdzakelijk betrekking op het nieuwe volume voor de paardenstalling.
- *Cultuurhistorische aspecten*
Niet van toepassing.
- *Het bodemreliëf*
Ongewijzigd.
- *Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen*
Door de aanleg van een groenbuffer ter hoogte van de westgevel van de woning [REDACTED] ontstaat er een hinder van de lichtinval.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 28 NOVEMBER 2011 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het beging van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.

De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden :

1° ter hoogte van de westgevel van de woning [REDACTED]:

- *In het groenscherm geen hoogstammige bomen aan te planten;*
- *De hoogte van het groenscherm te beperken tot 2.00 meter, ongeacht de afstand ten opzichte van de perceelsgrens;*

...

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 27 december 2011 een eerste keer administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in een eerste verslag van 8 februari 2012 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. In een tweede verslag van 28 maart 2012 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het beroep onontvankelijk te verklaren omdat het afschrift van het beroepschrift niet naar het correcte adres van de eerste tussenkomende partij werd verzonden. De verzoekende partijen betwisten dit niet.

Volgens de verzoekende partijen werd deze vaststelling evenwel gedaan op de hoorzitting van 29 maart 2012 en heeft de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar zijn tweede verslag dan ook ten onrechte gedateerd op 28 maart 2012.

De verzoekende partijen hebben onder meer om die reden bij de procureur des Konings te Leuven een strafklacht wegens valsheid in geschrifte en het gebruik van valse stukken ingediend tegen de tweede en de derde tussenkomende partij en tegen de secretaris van de gemeente Hoegaarden.

Na de hoorzitting van 29 maart 2012 dienen de verzoekende partijen nog diezelfde dag een nieuw beroepschrift in bij de verwerende partij. Zij voeren aan dat het beroepschrift alleszins tijdig werd ingesteld aangezien de aanplakking en de attestering ervan niet rechtsgeldig zijn gebeurd.

Op 5 april 2012 verklaart de verwerende partij het eerste administratief beroep van 27 december 2011 van de verzoekende partijen onontvankelijk omdat de kopie van het beroepschrift niet naar het correcte adres van de eerste tussenkomende partij werd verzonden.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn derde verslag van 5 april 2012 om het administratief beroep van 29 maart 2012 onontvankelijk te verklaren omdat het laattijdig werd ingesteld.

De verwerende partij beslist op 26 april 2012 om ook het tweede administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

3. Vormvereisten

Het beroepschrift werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie. De bewijzen van gelijktijdige verzending van een afschrift van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager zijn bijgevoegd evenals het bewijs van betaling van de dossiervergoeding.

In toepassing van art. 4.7.21. §3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beschikt elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden, ingevolge de bestreden beslissing over een termijn van 30 dagen ingaand de dag na deze van de aanplakking vermeld in art. 4.7.19. §2, om beroep in te dienen. Het attest van aanplakking werd niet bij het administratief dossier gevoegd.

Het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Hoegaarden van 28 november 2011 werd aan de aanvrager betekend op 8 december 2011.

Conform de verklaring op eer van de aanvragers werd tot de aanplakking overgegaan op 12 december 2011. Om meer duidelijkheid omtrent de aanplakking te bekomen werd dit attest alsnog opgevraagd aan de gemeente.

Op datum van 20 februari 2012 verklaart de gemeentesecretaris dat de aanplakking werd uitgevoerd conform artikel 4.7.19 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Kaartmateriaal en foto's van deze controle werden tevens aan de provincie bezorgd.

Het beroep is gedateerd 29 maart 2012 en werd dezelfde dag op de post afgegeven. Het beroep werd op 30 maart 2012 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd niet gerespecteerd.

Het beroepschrift voldoet niet aan de vormvoorschriften opgelegd door art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen.

Aangezien aan bovenvermelde voorwaarde niet werd voldaan, wordt aan de deputatie voorgesteld het beroep onontvankelijk te verklaren.

4. Besluit

Artikel 1

Het beroep ingediend door de heer en mevrouw █████, derden tegen de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van Hoegaarden van 28 november 2011, afgeleverd aan NV █████ inzake het verbouwen van een schuur tot verblijfsaccomodatie voor landschapstoerisme en het bouwen van paardenstallen, gelegen █████, kadastraal bekend: █████

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partijen betwisten in essentie de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. De tussenkomende partijen stellen wel dat het voorwerp van het beroep noodzakelijk beperkt is tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen terecht onontvankelijk heeft verklaard.

Onverminderd het door de tussenkomende partijen geformuleerde voorbehoud en de verplichting in hoofde van de Raad om de ontvankelijkheid van een beroep aan een ambtshalve onderzoek te onderwerpen, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer vastgesteld wordt dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Verzoekers wijzen er op dat de door de aanvragers beoogde werken niet gering van omvang zijn.

De aanvragers zien het allemaal zeer groots en zijn geen “gewone” bouwheren.

Zij beschikken over een eigen gigantisch machinepark en personeel via hun verschillende vennootschappen (firma █████) waardoor zij in staat zijn op enkele uren gigantische schade aan het landschap toe te brengen.

Een weg is op deze wijze in enkele uren uitgegraven en verhard.

Verzoekers dreigen op deze wijze in enkele uren tijd te worden beroofd van hun uniek uitzicht en langs alle kanten te worden omsingeld door onverantwoorde aantastingen in het landschap.

Meer bepaald wijzen verzoekers op de geplande uitgraving van de grond vlak naast de perceelsgrens en dus op enkele meters van hun woning, zoals ook in het verslag van de PSA d.d. 08.02.2012 op pagina 4 onder punt g vermeld:

“Naast de linker perceelsgrens met de naburige woning wordt een bijkomende oprit voorzien naar de paardenstal. Deze oprit is gelegen op een steil talud en vereist ingrijpende reliëfwijzigingen.

Uit het feitelijk overzicht moge duidelijk gebleken zijn dat de aanvragers ook in het verleden niet gearzeld hebben om enkel hun eigen belang voorop te stellen en hierbij de stedenbouwkundige voorschriften menen te kunnen negeren.

De aanvragers houden geen rekening met de unieke landschappelijke waarde van hun eigendom, laat staan met de verzuchtingen van hun bureu.

Daar weze ook aan toegevoegd dat de aanvragers weinig respect plegen te betonen voor de rust van hun omgeving, nu zij de gewoonte hebben om ook op zon- en feestdagen en op alle mogelijke uren te werken.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Verzoekende partijen stellen meer bepaald dat het uitgraven van grond ter realisatie van de geplande oprit naast hun woning, een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt.

Verzoekende partijen voeren verder aan dat de aanvragers geen 'gewone' bouwheren zijn en dat zij via de inzet van een eigen machinepark en eigen personeel in staat zijn om 'op enkele uren' gigantische schade toe te brengen aan het landschap.

Dit terwijl, zoals reeds werd aangetoond, een verzoekende partij nochtans aan de hand van concrete feiten en gegevens in het inleidend verzoekschrift, de aard en de omvang van het nadeel moet aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, evenals het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel.

Behalve dat verzoekende partijen zich beperken tot vage, algemene stellingen, verwijzen zij ter staving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel hoofdzakelijk naar reeds gerealiseerde hinder.

Verwerende partij wijst er op dat hoewel er rekening kan gehouden worden met bestaande hinder, dit niet wegneemt dat ook de bestreden beslissing op zichzelf beschouwd een substantieel nadeel moet berokkenen aan de verzoekende partijen. Verzoekende partijen tonen met hun betoog niet aan dat de bestreden beslissing zal leiden tot een wezenlijke toename van de reeds bestaande hinder, waardoor er sprake zou zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (R.v.St., Cuvelier, nr. 66.899 van 24 juni 1997). Dit terwijl nochtans is vereist dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf (R.v.St., Van Gils, nr. 194.644 van 25 juni 2009).

Gelet op voorgaande, is het onmogelijk vast te stellen wat de precieze omvang is van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verzoekende partijen zouden ondervinden bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
...

3.

De tussenkomende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Wat betreft de elementen aangehaald door verzoekende partijen omtrent de ‘uitgravingen’ nabij hun woning en de aanleg van een extra wegenis, benadrukken tussenkomende partijen – zoals reeds meermaals medegedeeld aan verzoekende partijen dat dit slechts een tijdelijke weg betreft die tussenkomende partijen door hun weiland hebben getrokken en dit louter om de verbinding te maken tussen de [REDACTED] en de bouwplaats.

Uit onderstaande afbeelding blijkt overduidelijk dat de bestaande toegang tot de woning van tussenkomende partijen onvoldoende breed is om werfverkeer af- en aan te laten rijden. Tevens is een verbreding door ligging binnen een ‘holle weg’ met bijhorende vegetatie niet mogelijk.

...

Eens de bouwwerken van tussenkomende partijen voltooid zijn, zal deze weg opnieuw ingezaaid worden en bij de paardenweide opgenomen worden, zoals voorheen het geval was: (foto).

Een louter tijdelijke toestand, geschapen om de bouwwerken op te richten, en die nadien weer zal verdwijnen, kan geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaken.

...

Bovendien maakt deze weg niet het voorwerp uit van de bestreden beslissing/de steden bouwkundige vergunning dd. 28 november 2011, noch staat hij ermee in rechtstreeks verband.

Noch uit het aanvraagformulier, noch uit het inplantingsplan of de bijhorende documenten, blijkt dat een stedenbouwkundige vergunning wordt aangevraagd door de aanleg van een verharde wegenis.

Het aangevoerde nadeel vloeit voort uit een toestand die reeds bestond voor het bestreden besluit werd genomen. Er is een onvoldoende causaal verband tussen de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit en het aangevoerde nadeel (RvSt n.v. WATERWEGEN & ZEEKANAAL, nr. 198645, 8 december 2009)

...

Wat betreft de talrijke beschuldigingen door verzoekende partijen aan het adres van tweede en derde tussenkomende partij, dient te worden opgemerkt dat deze ongegrond zijn en loutere sfeerschepperij betreffen.

De beschrijving door de verzoekende partijen van de houding van de tussenkomende partijen, is geen nadeel dat rechtstreeks voortvloeit uit het bestreden besluit en is niet relevant voor het beoordelen van het MTHEN (RvSt STAD LEUVEN, nr. 196661, 6 oktober 2009)

Ook de aantasting van het landschap en schending van het vrije en ongerepte zicht opgeworpen door verzoekende partijen, is geen ernstig nadeel.

Vooreerst kan geen ernstig en persoonlijk nadeel worden gedestilleerd uit de verbouwing van de schuur tot verblijfsaccommodatie.

De bestreden vergunning betreft niet de oprichting van een nieuw bouwwerk, doch de renovatie van een bestaand gebouw.

...

Hoogstens uit de oprichting van het nieuwe stalgebouw kan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden afgeleid.

Doch in casu dient de beweerde visuele hinder en aantasting van het landschap opgeworpen door verzoekers te worden tegengesproken.

...

De stallen worden namelijk niet ingeplant ter hoogte van de achtergevel van de eisende partijen maar ter hoogte van de zijgevel die niet beschikt over ramen.

De stallen situeren zich dan ook nog op geruime afstand, i.c. meer dan 25 meter, van de perceelsgrenzen van verzoekende partijen.

Het door de verzoekende partijen aangehaalde feit dat door het vergunde bouwproject het open landschap definitief dreigt verloren berust dan ook op een verdraaiing van de werkelijkheid.

...

Bovendien zien tussenkomende partijen zich genoodzaakt te wijzen op het feit dat verzoekende partijen zelf op het perceel waarop hun kwestieuze woning is gelegen ter hoogte van de perceelsgrens een groenscherm van hoogstammige bomen hebben aangeplant: (foto)

Hun begoochelingen omtrent zichten en groenschermen is dan ook van alle realiteitszin gespeend.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen

moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Op de openbare terechtzitting van 3 oktober 2012 verklaren de tussenkomende partijen dat de tijdelijke werftoegang, door de verzoekende partijen aangeduid als een *‘bijkomende oprit’*, inmiddels werd verwijderd en dat de weide in haar oorspronkelijke toestand werd hersteld. De tussenkomende partijen delen tevens mee dat de ruwbouw van de paardenstal volledig werd gerealiseerd.

Deze feitelijke vaststellingen, die de verzoekende partijen niet betwisten, verhinderen op zich niet dat de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geheel doelloos is geworden. De Raad is niettemin van oordeel dat de verzoekende partijen hebben nagelaten, in het bijzonder wat de oprichting van de paardenstal betreft, om voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten de ernst van de door de verzoekende partijen ingeroepen nadelen te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

De verzoekende partijen voegen bij hun verzoekschrift weliswaar verschillende foto’s toe van het omliggende landschap en van de uitgevoerde graafwerken, maar zij geven hierbij niet aan waar hun perceel zich bevindt en duiden derhalve niet aan in welke mate hun uitzicht concreet zal worden aangetast. De Raad stelt aan de hand van het inplantingsplan bovendien vast dat het uitzicht van de verzoekende partijen op de achterliggende weiden geenszins wordt aangetast door de in aanbouw zijnde paardenstal.

De achterzijde van de woning van de verzoekende partijen is westelijk georiënteerd zodat de kwestieuze paardenstal hen het zicht op deze open ruimte niet ontnemt. In zoverre de verzoekende partijen al zullen uitkijken op de paardenstal, wat gelet op de stukken niet het geval lijkt te zijn, stelt de Raad bijkomend vast dat dit zicht beperkt wordt door het groenscherm van de verzoekende partijen.

De vrees van de verzoekende partijen dat zij zullen beroofd worden van hun unieke uitzicht dient dan ook sterk gerelativeerd te worden en kan bijgevolg niet in aanmerking genomen worden als nadeel dat een voor de schorsing vereiste ernst vertoont.

3.

Wanneer de verzoekende partijen tot slot aanvoeren dat zij *‘omsingeld dreigen te worden door onverantwoorde aantastingen in het landschap’* omdat de tussenkomende partijen een weg zouden hebben uitgegraven op enkele meters van hun perceel, stelt de Raad vast dat vermelde weg kennelijk werd aangelegd om tijdelijk werfverkeer een toegang te verschaffen tot de bouwplaats. Op die manier zou ook schade aan de smalle holle weg, die normaal gezien als toegang fungeert, worden vermeden. Gegeven de niet-betwiste verklaringen van de tussenkomende partijen op de openbare terechtzitting van 3 oktober 2012 dat de tijdelijke

werftoegang inmiddels werd opgeheven en de weide opnieuw in haar oorspronkelijke staat werd hersteld, kan dit nadeel evenmin de schorsing van de bestreden beslissing rechtvaardigen.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1112/0724/SA/2/0649.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 24 oktober 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER